

apparater, og i 1897—98, altsaa det nu-nærende Finansaar, 2,704,000 Kr. Og i Aar ser man, at der er foreslaaet paa Finansloven et Beløb af 4,518,000 Kr. til Lokomotiver, Materiel, Bremses, og hvad der nu dertil hører, og jeg er vis paa, at naar Ministeriet fortæller os og belægger med gode Grunde, at det er noget, vi trænge til, vil ikke een Mand i Folketinget, tror jeg, rejse sig og sige imod. Det have vi ikke gjort. Men jeg taler om Materiellet og disse Bevillinger, ikke blot fordi disse Beskyldninger, som saaledes fremsættes mod Folketinget, ere aldeles ugrundede, men ogsaa fordi det efter den Maade, hvorpaa disse Bevillinger ere blevne anvendte, ser ud til, at Administrationen slet ikke har haft saa travlt med at anskaffe Materiellet. Da vi i 1895—96 bevilgede 1,053,000 Kr., anskaffede Administrationen for 986,000 Kr., altsaa for op imod det hele Beløb. Men da vi i Forfjor bevilgede 2,230,000 Kr., anskaffede Administrationen kun for 1,380,000 Kr. Hvorfor tage de Herrer, som staa i Spidsen for vor Administration, det høje Ministerium og Jærnbanebestyrelsen, ikke kraftigere fat, naar de have Pengene rede? Hvorfor anskaffe de ikke mere, naar vi trænge saa haardt dertil? Det er til visse ikke Folketingets Skyld, at Midlerne ikke ere blevne anvendte her paa disse Poster. Naar man staa over for saadanne ugrundede Beskyldninger, er det godt at se hen til, hvorledes Pengene ere blevne anvendte tidligere, og det synes da, som om man i tidligere Aar ikke har været saa ivrig for at skaffe det fornødne Materiel. Jeg ved ikke, om det skyldes Mangel paa Fremsyn, det kan være, at det skyldes andre Ting; men jeg har set nævnt, at en af Højres Ledere i sin Tid skulde have rost afdøde Indenrigsminister Ingerslev, fordi han havde holdt Jærnbaneforslag tilbage til Fordel for Kjøbenhavns Befæstning. Det er offentlig fremsat, jeg kender det ikke, thi jeg var ikke til Stede; men det er en underlig Illustration til den Beskyldning, som rettes mod Folketinget, at det er dette Tings Skyld, at det tilstrækkelige Materiale ikke er bragt til Veje. — Endelig er der ogsaa klaget over, at Banens Folk havde for lang Arbejdstid og for lille Løn. Det er ikke let for os at sidde og afgøre dette her; vi staa jo ikke som Medlemmer af en Administration, og selv om man kan komme i Berøring med Banens Folk her og der og høre Udtalelser, kan man ikke deraf fælde nogen virkelig Dom. Men vi naa vel til at faa denne Lov om Stats-

banedriftens Ordning, som nu i Aar igen er forelagt i Landstinget, herved i Folketinget, og saa komme vi da vel ogsaa til at tale om disse Forhold; det er det rette Sted at tale om disse Forhold, ved Finansloven kan man jo ikke komme til at gennemdrøfte den Slags Ting. Vi have jo altid været villige til ogsaa i disse Spørgsmaal at træffe det rette, saa godt, som det lod sig gøre; vi have været villige til ogsaa at bevilge de fornødne Lønninger, og det har i sin Tid vist sig her med Hensyn til Jærnbanens Arbejdere, at vi paa Finansloven fik gennemført en Bevilling til at afhjælpe disse Forhold saa nogenlunde; men paa Finansloven kan den Slags Ting ikke saa godt ordnes, det maa vi erkende, det er den hverken Tiden eller Stedet til. Men naar Forslaget om Statsbanedriftens Ordning kommer frem til Behandling her, haaber jeg, at det høje Ting ogsaa vil tage disse Ting op til Undersøgelse. — Der har, som sagt, været talt meget om Jærnbanerne og ogsaa en Del om de ny Takster, som vi have faaet i det sidste Aar; dem er der ikke ubetinget Tilfredshed med; naa, det kunde man jo sige sig selv i Forvejen, at det vilde der ikke blive; men det synes heller ikke, at Administrationen har været helt heldig med Gennemførelsen af de ny Takster, og jeg tvivler ikke om, at naar Loven en Gang kommer til Revision, vil det blive et af de Punkter, som Folketinget vil have sin Opmærksomhed henvendt paa. Det synes, at man skal køre temmelig langt, inden man faar nogen væsentlig Nedsættelse i Taksten. Hvad Person-taksterne angaar, maa man køre omtrent 100 Kilometer, inden man mærker Nedgang i den tidligere Pris — naar Hensyn tages til Dobbeltbilletterne; og hvad Fragttaksterne angaar, er jeg i alt Fald tilbøjelig til at tro — jeg kan ikke særlig udtale mig herom, da jeg her er mindre sagkyndig — at man har været uheldig ved Ansættelsen af Returtaksterne. Det viser sig nemlig for visse Varer, at man, f. Eks. paa visse Afstande kan komme til at betale lige saa meget i Returfragt for den tomme Kasse, som man betaler for den fulde Kasse. En anden Mærkværdighed er den, at naar man kommer Flasker i en tom Kasse, saa gaar den billigere, end naar den gaar helt tom tilbage. Det var maaske heldigere, at saadant noget ikke fandt Sted, men at det var ordnet paa en anden Maade; men det er jo af den Slags Ting, som nok kan lade sig ordne, jeg skal ikke dvæle videre derved. Mens jeg taler om Jærnbanerne, er der en Ting, som jeg vil henlede Opmærk-